

Søren P. Larsen: Vi havde i Gaar Lejlighed til at høre den højtærede Socialminister gøre Rede for de Erfaringer og de Tal, der allerede er fremkommet som Resultat af, at Socialreformen har været i Virksomhed i Tiden siden 1. Oktober i Fjor indtil nu. Jeg har tidligere, naar dette Spørgsmaal har været berørt her, sagt, at den Maade, Socialreformen har virket paa, har givet Anledning til ikke ringe Røre Landet over, og det er ogsaa saare naturligt, for naar man staar over for noget nyt, uprøvet, er det kun rimeligt, at adskillige ærede Medborgere stiller sig skeptisk over for det nye.

Det er ogsaa min Opfattelse, at man ved Bedømmelsen af hele den sociale Reform ret hurtigt har kunnet glemme de Vanskeligheder, der har været ved den gamle Ordning. Hvor tit har vi ikke, ikke mindst her i Salen, hørt Suk over den Administration, som fandt Sted gennem Hjelpekasser og andre Foranstaltninger! Men nu i det Øjeblik, vi har forladt det gamle og er gaaet over til det nye, har man tilsyneladende glemmt Vanskelighederne ved det gamle og er ganske naturligt stærkt optaget af de Vanskeligheder, Administrationen af den nye Lov fører med sig.

I Betragtning af hele det Refusions-system, som Socialreformen har indført, er det ganske givet, at det vil vare nogle Maaneder endnu, før den endelige Opstilling over Socialreformens Virkninger kan foreligge, og i den Tid vil der være god Anledning for dem, der ønsker at bruge denne Sag i den politiske Agitations Tjeneste, til at stille op, hvad man mener de vil blive, snart i denne, snart i en anden Kommune. Jeg har haft Lejlighed til at se visse af de Regnskaber, der foreligger for det første Halvaar, Socialreformen havde Gyldighed. Der kan være lidt Forskel til den ene eller anden Side for de forskellige Kommuner, men det er min Opfattelse, at de Regnskaber, jeg har haft Lejlighed til at se, i det store og hele ikke viser de store Udslag, man fra anden Side har hævdet Socialreformen vilde føre med sig.

Men der er et meget væsentligt Punkt tilbage, som vi har yderst ringe Kendskab til, nemlig den mellemkommunale Refusion. Hvorledes hele dette System vil virke til sin Tid, er der ikke fuld Klarhed over endnu, fordi det ikke er givet, at man præcist i første Omgang ved Socialreformens Gennemførelse, da man fastsatte det mellemkommunale Refusionsbeløb, som Kommunerne skulde udrede, paa Grundlag af Folketal, Grundværdi, $\frac{5}{4}$ Ejendomsskyld og Ind-

komst, fandt den Ordning, som kunde tilfredsstille uden at give alt for store Udslag. Derfor — lagde jeg Mærke til — slog Ministeren i Slutningen af sine Betragtninger vedrørende Socialreformen fast, at Regeringen til enhver Tid vilde være rede til en saglig Drøftelse af mulige Skævheder og Fejl, som Socialreformens Gennemførelse i Praxis vilde medføre, og det er kun Ord, jeg havde ventet ogsaa af den højtærede Minister, for det er givet, at man, naar man gaar til en Ændring paa dette meget vigtige Omraade, i høj Grad maa være opmærksom paa de Forhold, der kan skabes derved, at for store Forskydninger kan fremkomme, og at de, som det i saa Tilfælde gaar ud over, ganske naturligt vil føle sig forurettet gennem den Fordeling, som har fundet Sted.

Ministerens fyldige og indholdsrige Redegørelse blev fremsat i Gaar og har først foreligget i Fortrykket i Løbet af i Dag. Jeg kan ikke se, at der vedrørende hele den saglige Fremstilling, som er givet paa Grundlag af Ministeriets Erfaringer, for Rigsdagens menige Medlemmer paa nærværende Tidspunkt er stort andet at gøre end at sige: Vi kan tage dem til Efterretning, vi kan undersøge det nærmere, efterhaanden som Tiden gaar. Og for saa vidt kan jeg kun være glad for at faa en saglig Redegørelse for, hvorledes Socialreformen har virket.

Men Ministeren havde jo noget mere end det rent saglige i sin Pose. Jeg lagde Mærke til, at vi, som vil tale om Socialreformen og om den Minister, der staar i Spidsen for dens Administration, behøver ikke at anstrenge os for at rose den højtærede Socialminister. Man tør jo nok antyde, at Ministeren gjorde det i Grunden selv i sin Indledning, saa der kan være nogen Grund til at gøre opmærksom paa, at en Minister som kan se Fordelene ved sig selv og sin Administration, han vil heller ikke være saa ømskindet over for de kritiske Røster, der har lydt adskillige Steder. Den højtærede Minister maa ogsaa være klar over, at ikke mindst vort Parti, som har været med til at gennemføre Socialreformen, ganske givet maa være agtpaaagivende over for hele den Administration, som foreligger Socialreformen vedrørende. Er der Forhold, som vi mener bør paatales, saa vil de blive paatalt baade i Pressen og paa Rigsdagen, og jeg mener, det vil være det rigtigste ogsaa at nævne nogle af disse Ting her i Dag.

Den højtærede Minister siger, at i Venstrepartiet og i Venstrepressen har der været *en opstillet Forargelse* over Ministerens Administration. Jeg tør nok antyde, at det er ret kraftige Ord, Ministeren her bru-